

Istuntoasiakirja

A8-0184/2018

23.5.2018

MIETINTÖ

koheesiopolitiikasta ja kiertotaloudesta
(2017/2211(INI))

Aluekehitysvaliokunta

Esittelijä: Davor Škrlec

SISÄLTÖ

	Sivu
PERUSTELUT – YHTEENVETO TOSISEIKOISTA JA HAVAINNOISTA.....	3
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS.....	6
YMPÄRISTÖN, KANSANTERVEYDEN JA ELINTARVIKKEIDEN TURVALLISUUDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	18
TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	24
LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	25

PERUSTELUT – YHTEENVETO TOSISEIKOISTA JA HAVAINNOISTA

Kiertotalous on unionin toimintapolitiikan uusi käsite, jossa kaavaillaan talouden rakenneuudistuksia siten, että ota-tee-hävitä-mallista siirrytään kiertävään malliin, joka vastaa paremmin todellisen elämän järjestelmää. Toteuttaakseen tämän muutoksen ja suunnitellakseen tulevaisuutemme uudelleen komissio julkaisi joulukuussa 2015 kiertotaloutta koskevan toimintasuunnitelman, eli laajan EU:n toimintapolitiikan kehyksen, jolla halutaan määritellä uudelleen yhteiskuntiemme lähestymistapa tavaroiden ja palveluiden tuottamiseen ja kuluttamiseen. Unionin keskeisiin toimintapolitiikkoihin kuuluvaa koheesiopolitiikkaa pidetään yhtenä tärkeimmistä investointilähteistä. Koheesiopolitiikka tarjoaa myös parhaat välineet kiertotalouden toteuttamiseen, kun otetaan huomioon suhteellisuusperiaate ja toissijaisuusperiaate. Koheesiopolitiikan tukirangan muodostava monitasoinen hallinto toimii saman periaatteen mukaisesti. Näitä kahta toimintapolitiikan alaa siis harjoitetaan samalla logiikalla, ja siksi niiden olisi täydennettävä toisiaan pyrittäessä saavuttamaan poliittiset tavoitteet. Edellä mainitun potentiaalin täysimääräinen hyödyntäminen edellyttää, että tunnistamme kummankin toimintapolitiikan alan välineet ja vahvistamme niitä.

Koheesiopolitiikan rooli kiertotalouden edistämisessä

Kiertotalous ei ohjelmakautta 2014–2020 valmisteltaessa kuulunut unionin painopistealueisiin. Sen vuoksi kiertotaloutta koskevan toimintasuunnitelman hyväksymisen jälkeen pyrittiin tarkastelemaan tarkoituksenmukaista Euroopan rakenne- ja investointirahastoissa (ERI-rahastoissa) saatavilla olevaa investointipotentiaalia, jota voitaisiin ohjata edelleen kiertotalouden toteuttamiseen.

Jätehuollon parantamisen ja jätteiden syntyminen ehkäisemiseen, uudelleenkäyttöön ja kierrätykseen (jotka ovat unionissa suotavia jätteen käsittelyn vaihtoehtoja) keskittymisen investointipotentiaali on 5,5 miljardia euroa. Lisäksi on käytettävissä 2,3 miljardia euroa pk-yritysten ympäristöystävällisiin tuotantoprosesseihin ja resurssitehokkuuteen. Koheesiopolitiikalla voidaan tukea veden uudelleenkäyttöä 15 miljardilla eurolla, jotka kohdennetaan vesialan investointeihin kaudella 2014–2020. Tarjolla on myös merkittäviä tutkimuksen ja innovoinnin rahoittamista koskevia mahdollisuuksia, ja kiertotalous on etusijalla näitä investointeja ohjaavissa älykkään erikoistumisen strategioissa.

Kiertotalous kestävän ja alueellisen kehityksen moottorina

Kiertotaloutta koskevien toimienpiteiden moottorina ovat kaikki unionin kaupungit ja kunnat. Alue- ja paikallisviranomaiset ovat lähimpänä kansalaisia ja paikallisia haasteita, joten niillä on parempi käsitys paikallisista haasteista ja mahdollisuuksista. Siksi on erittäin tärkeää varmistaa alue- ja paikallisviranomaisten riittävä toiminnallinen ja taloudellinen riippumattomuus ja erityisesti niiden oikeus laatia ja toteuttaa omia kehitysstrategioitaan, yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä ja yhdenmukaisia alueellisia investointeja, jotta paikallisia sidosryhmiä voidaan auttaa yhdistämään rahoitusvirtoja ja suunnittelemaan kiertotalouteen painottuvia paikallisalotteita.

Systeemiajattelu on yksi kiertotalouden perusperiaatteista, koska taloudessa voidaan siirtyä lineaarisesta mallista kiertotalouteen ainoastaan yhteistyöllä ja yhdistämällä liiketoiminta- ja tuotantomalleja. Mietinnössä korostetaan myös pk-yritysten roolia, sillä ne tuntevat paikalliset markkinat paremmin ja voivat tiedottaa myönteisistä käytännöistä tekemällä yhteistyötä

yhteisöjen kanssa ja luomalla paikallista arvoa sekä pysyviä paikallisia työpaikkoja. Pk-yritykset tuottavat innovoinnin ja kehityksen myötä markkinoille ja yhteiskunnalle uusia ratkaisuja ja kiertotalouden liiketoimintamalleja. Ne tukeutuvat tässä prosessissa koheesiopolitiikkaan, etenkin älykkääseen erikostumiseen ja Horisontti 2020 -puiteohjelmasta saatavaan synergiaan, ERI-rahastoihin ja investointeihin, jotka käynnistetään mm. Euroopan investointipankin (EIP) ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EBRD) myötävaikutuksella. Meidän olisi tuettava näitä toimia ja ohjattava kumpaakin toimintapolitiikan alaa tähän suuntaan pyrkien siihen, että tämän päivän innovaatioista tulee huomisen realiteetteja. Kiertotalouteen perustuvien tuotteiden ja palveluiden kysyntä on valitettavasti edelleen vähäistä, koska ne ovat usein lineaarisia vastineitaan kalliimpia, ja viimeksi mainittujen kielteisiä ulkoisia vaikutuksia ei oteta huomioon. Ympäristöystävälliset julkiset hankinnat tarjoavat yhdessä kiertotalouteen perustuvien hankintojen kanssa viranomaisille oivan välineen kiertotalouden markkinoita koskeviin kannustimiin.

Makroalueellinen lähestymistapa on myös olennainen, jotta saadaan aikaan alueellista yhteistyötä ja koordinoitua, ja se tarjoaa myös mahdollisuuden paikallisten markkinoiden luomiseen erityisesti uusioraaka-aineiden yhteydessä. Meidän on siis järjeistettävä yhteisten valmiuksien luominen esimerkiksi jäteöljyjen uudistamisen ja muiden kierrätysvalmiuksien suhteen. Rajat ylittävät ja ylikansalliset yhteistyöohjelmat ovat ratkaisevia, jotta voidaan edistää kiertotalouden toimintoja koskevaa alueiden välistä yhteistyötä, teollisuuden symbiooseja, tiedottamista sekä osaamisen ja parhaiden käytäntöjen vaihtamista.

Kaikella tällä pyritään siihen, että alueistamme ja paikallisyhteisöistämme tulisi sitkeämpiä ja kilpailukykyisempiä maailmanlaajuisilla markkinoilla. Kiertotalous luo paikallisia työpaikkoja ja liiketoimintamalleja, jotka perustuvat unionin, sen alueiden ja paikallistasolla kuntien ydinolemuksen. Eräs tärkeimmistä täysin toimivan kiertotalouden mallin perusedellytyksistä on se, että lisätään kestävää ja paikallista energiantuotantoa, samalla kun parannetaan resurssitehokkuutta ja lisätään hyödynnettyjen materiaalien virtaa. Uusiutuvat energianlähteet kuuluvat kiertotalouden olennaisiin tukipilareihin, joten ne ovat yksi tärkeimmistä välillisen kiertotalouteen investoinnin keinoista, joissa on kosolti potentiaalia paikallisen ympäristöystävällisen työllisyyden edistämiseen.

Biotalous on vakiintunut unionin toimintapolitiikan ala, jonka ratkaisevilla politiikkatoimilla voidaan edistää kiertotalouden toteuttamista merkittävästi. Siirtymällä biopohjaisiin raaka-aineisiin ja biopohjaisiin tuotantomenetelmiin voidaan saada vuoteen 2030 mennessä aikaan vuosittain 2,5 miljardin hiilidioksidiekvivalenttitonnin säästöt, samalla kun reagoidaan unionin pitkän aikavälin haasteeseen, eli vähennetään riippuvuutta fossiilisista polttoaineista. Biopohjaiset, biohajoavat ja kompostoitavat materiaalit sekä pysyvät materiaalit ovat tärkeitä resurssitehokkuuden parantamiseksi ja arvokkaiden materiaalien palauttamiseksi kiertotalouden silmukoihin. Tulevaisuuden innovointimahdollisuudet piilevät biopohjaisten raaka-aineiden tehokkaammassa hallinnassa sekä myrkyllisten aineiden käytön vaiheittaisessa lopettamisessa kaikkien materiaalien yhteydessä.

Kiertotalouspaketin täytäntöönpanoon johtaviin ensimmäisiin lainsäädäntötoimiin kuului jätepaketti, jossa määriteltiin useita jätteiden asianmukaista käsittelyä koskevia tarpeellisia säännöksiä, sillä jätehuolto on kuntien ja alueiden suurin haaste. Jätepakettissa asetettujen tavoitteiden saavuttaminen edellyttää vääjäämättä taloudellisen tuen saamista koheesiopolitiikan avulla. Kun otetaan huomioon unionin tasolla vahvistetut kierrätysasteet ja täytäntöönpanoa varten suunniteltu aikataulu, on välttämätöntä keskittyä jätehierarkian

ylemmille tasoille tehtäviin investointeihin, jotta voidaan saavuttaa tavoitteet ja välttää pitkän aikavälin teknologista lukkiutumista. Jäsenvaltioiden olisi käytettävä kansallisia kiertotalousstrategioita ja kansallisia jätehuoltosuunnitelmia pitkän aikavälin toimintapolitiikan välineinä, joilla voidaan antaa selkeitä ohjeita kaikille sidosryhmille ja komissiolle signaali siitä, että jäsenvaltiot ovat oikealla tiellä kiertotalouden toteuttamiseksi.

Elintarvikejätettä pidetään maailmanlaajuisesti merkittävänä taloudellisena ja eettisenä ongelmana, johon on puututtava jokaisessa elintarvikkeiden arvoketjun lenkissä. Unionissa haaskataan nykyisin vuosittain noin 173 kilogrammaa elintarvikkeita henkilöä kohti, mikä tarkoittaa kaikkiaan 20:tä prosenttia Euroopan vuosittaisesta elintarviketuotannosta. Paikallinen toiminta on osoittautunut oivaksi vastalääkkeeksi tähän monitahoiseen haasteeseen; menestystarinoita ja toteutettuja hankkeita löytyy eri puolilta Eurooppaa. Siksi olisi lisättävä rahoitusmahdollisuuksia tällä merkittävällä toimintapolitiikan alalla.

Yksi päivänpolttavista maailmanlaajuisista haasteista on roskaaminen, joka vaikuttaa yleensä tuntuvimmin paikallisyhteisöihin ja niiden elämänlaatuun. Eräiden arvioiden mukaan puhdistustoimet aiheuttavat vuosittain Euroopan veronmaksajille 25 euron kustannukset henkeä kohti, ja eräissä jäsenvaltioissa kustannukset saattavat olla jopa 54 euroa vuodessa. Roskaamisen ongelman ratkaisemisesta on tiedotettava paremmin, ja sitä on rahoitettava ERI-rahastoista, koska roskaamisen lopettamisesta koituu sekä ympäristöllistä että sosiaalista hyötyä. Toimimattomuus vaikuttaa tuntuvimmin yhteiskunnan köyhimpiin väestönosiin. Lisäksi merien roskaamisen ongelman ratkaiseminen käynnistetään sillä, että ehkäistään roskaaminen maissa.

Kiertotalous vuoden 2020 jälkeisessä koheesiopolitiikassa

Koheesiopolitiikassa ja kiertotaloudessa ei ole kyse pelkästään infrastruktuuripolitiikasta, vaan myös sosiaalisesta yhteenkuuluvuudesta ja yhteisvastuusta. Niillä annetaan vastauksia alue- ja paikallisyhteisöjen haasteisiin näiden yrittäessä ratkaista tärkeimpiä ilmastoon liittyviä ongelmia. Siksi tässä mietinnössä käsitellään uusien ennakkoehdojen käyttöön ottamista, jotta koheesiopolitiikan järjestelmässä päästäisiin kiertotalouteen, mikä mahdollistaisi uudet, kiertotalouden periaatteita paremmin vastaavat toimenpideohjelmat. Mietinnössä edellytetään tarkoituksenmukaisia jäljitysmenetelmiä kiertotalouden toteuttamista edistävän koheesiopolitiikan tarkkaa valvontaa varten ja pyydetään lisäämään tuntuvasti kiertotaloutta ja ilmastoa koskevia määrärahoja vuoden 2020 jälkeisessä koheesiopolitiikassa.

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

koheesiopolitiikasta ja kiertotaloudesta (2017/2211(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU-sopimus) ja erityisesti sen 3 artiklan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) ja erityisesti sen 4, 11, 174–178, 191 ja 349 artiklan,
- ottaa huomioon Pariisin sopimuksen, päätöksen 1/CP.21, ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) osapuolten 21. kokouksen (COP21) ja Pariisissa Ranskassa 30. marraskuuta–11. joulukuuta 2015 pidetyn Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten 11. konferenssin (CMP11),
- ottaa huomioon Pariisin sopimuksen 7 artiklan 2 kohdan ja 11 artiklan 2 kohdan, joissa tunnustetaan ilmastonmuutoksen ja ilmastotoimien paikallinen, valtiotasoa alempi ja alueellinen ulottuvuus,
- ottaa huomioon YK:n uudet kestävän kehityksen tavoitteet ja erityisesti tavoitteen nro 7 ”varmistaa edullinen, luotettava, kestävä ja uudenaikainen energia kaikille” ja tavoitteen nro 11 ”taata turvalliset ja kestävät kaupungit sekä asuinyhdyskunnat”,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 (jäljempänä ”yhteisiä säännöksiä koskeva asetus”)¹,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastosta ja Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta koskevista erityissäännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1080/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1301/2013²,
- ottaa huomioon Euroopan sosiaalirahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1081/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1304/2013³,
- ottaa huomioon Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen tukemista Euroopan aluekehitysrahastosta koskevista erityissäännöksistä 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1299/2013⁴,

¹ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320.

² EUVL L 347, 20.12.2013, s. 289.

³ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 470.

⁴ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 259.

- ottaa huomioon eurooppalaisesta alueellisen yhteistyön yhtymästä (EAYY) annetun asetuksen (EY) N:o 1082/2006 muuttamisesta tällaisten yhtymien perustamisen ja toiminnan selkeyttämiseksi, yksinkertaistamiseksi ja parantamiseksi 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1302/2013¹,
- ottaa huomioon koheesiorahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1084/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1300/2013²,
- ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012³,
- ottaa huomioon komission 16. tammikuuta 2018 antaman tiedonannon kiertotalouden seurantakehyksestä (COM(2018)0029),
- ottaa huomioon komission 26. tammikuuta 2017 antaman tiedonannon ”Energian hyödyntäminen kiertotaloudessa” (COM(2017)0034),
- ottaa huomioon komission 26. tammikuuta 2017 antaman kertomuksen ”Kiertotaloutta koskevan toimintasuunnitelman täytäntöönpano” (COM(2017)0033),
- ottaa huomioon komission 14. joulukuuta 2015 antaman tiedonannon ”Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun – Euroopan rakenne- ja investointirahastojen vaikutusten maksimointi” (COM(2015)0639),
- ottaa huomioon komission 2. joulukuuta 2015 antaman tiedonannon ”Kierto kuntoon – Kiertotaloutta koskeva EU:n toimintasuunnitelma” (COM(2015)0614),
- ottaa huomioon komission 2. heinäkuuta 2014 antaman tiedonannon ”Kohti kiertotaloutta: jätteen Eurooppa” (COM(2014)0398),
- ottaa huomioon komission 2. heinäkuuta 2014 antaman tiedonannon ”Vihreä toimintasuunnitelma pk-yrityksille – Ympäristöhaasteiden kääntäminen liiketoimintamahdollisuuksiksi” (COM(2014)0440),
- ottaa huomioon komission 3. maaliskuuta 2010 antaman tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
- ottaa huomioon komission 13. helmikuuta 2012 antaman tiedonannon ”Innovointistrategia kestävä kasvua varten: biotalousstrategia Euroopalle” (COM(2012)0060),
- ottaa huomioon komission 10. heinäkuuta 2012 antaman tiedonannon ”Älykkäät kaupungit ja yhteisöt – eurooppalainen innovaatiokumppanuus” (COM(2012)4701),

¹ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 303.

² EUVL L 347, 20.12.2013, s. 281.

³ EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

- ottaa huomioon komission joulukuussa 2017 teettämän tutkimuksen, joka koskee ympäristöä koskevien huolenaiheiden sisällyttämistä koheesiopolitiikan rahastoihin kolmella eri ohjelmakaudella (Integration of environmental concerns in Cohesion Policy Funds (ERDF, ESF, CF) – Results, evolution and trends through three programming periods (2000–2006, 2007–2013, 2014–2020)),
 - ottaa huomioon 16. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman investoinneista työllisyyteen ja kasvuun – Euroopan rakenne- ja investointirahastojen vaikutusten maksimointi: yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun kertomuksen arviointi¹,
 - ottaa huomioon 13. syyskuuta 2016 antamansa päätöslauselman Euroopan alueellisesta yhteistyöstä – parhaat käytänteet ja innovatiiviset toimet²,
 - ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman innovointiin liittyvistä synergiavaikutuksista: Euroopan rakenne- ja investointirahastot, Horisontti 2020 ja muut eurooppalaiset innovaatorahastot sekä EU:n ohjelmat³,
 - ottaa huomioon 9. heinäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman resurssitehokkuudesta: siirtyminen kohti kiertotaloutta⁴,
 - ottaa huomioon 19. toukokuuta 2015 antamansa päätöslauselman vihreään kasvuun liittyvistä mahdollisuuksista pk-yrityksille⁵,
 - ottaa huomioon 28. maaliskuuta 2017 annetun älykkäitä saaria koskevan julkilausuman,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan sekä valiokunta-aloitteisten mietintöjen laatimista koskevasta lupamenettelystä 12. joulukuuta 2002 tehdyn puheenjohtajakokouksen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja liitteen 3,
 - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön ja ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon (A8-0184/2018),
- A. toteaa, että kiertotalouteen siirtymisen eturintamassa ovat alue- ja paikallisviranomaiset, jotka tuntevat parhaiten paikalliset ja alueelliset kysymykset ja ovat koheesiopolitiikan tehokkaan täytäntöönpanon kannalta keskeisiä toimijoita; katsoo, että hallinnon eri tasojen ja sidosryhmien väliseen aktiiviseen ja rakentavaan yhteistyöhön perustuva eurooppalainen monitasohallintomalli, riittävät tiedot ja kansalaisten aktiivinen osallistuminen ovat ratkaisevia tämän siirtymän toteuttamisessa;
- B. ottaa huomioon, että kaupungit kattavat vain kolme prosenttia maapallon pinta-alasta mutta niissä asuu yli puolet maailman väestöstä, että ne kuluttavat 75 prosenttia maailman resursseista ja aiheuttavat 60–80 prosenttia kasvihuonekaasupäästöistä ja että

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0053.

² Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0321.

³ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0311.

⁴ EUVL C 265, 11.8.2017, s. 65.

⁵ EUVL C 353, 27.9.2016, s. 27.

maapallon väestöstä 70 prosentin odotetaan muuttavan kaupunkeihin vuoteen 2050 mennessä;

- C. toteaa, että siirtyminen vahvempaan ja kiertoa enemmän painottavaan talouteen on EU:lle sekä sen jäsenvaltioille ja kansalaisille merkittävä tilaisuus ja haaste uudenaikaistaa Euroopan taloutta ja ohjata sitä kestävämpään suuntaan; katsoo, että se on erityisesti tilaisuus Euroopan kaikille alueille ja paikallisviranomaisille, jotka ovat paikallisyhteisöjä lähimpänä oleva hallinnon taso; toteaa, että se tuo kehityksen ja kasvun mahdollisuuksia unionin alueille ja voi auttaa niitä rakentamaan kestävän mallin, jonka ansiosta talous kehittyy, olemassa olevat alat muuttuvat, kauppataiset ja teollisuuden kilpailukyky paranevat ja tuottavuus kasvaa sekä luodaan uusia, laadukkaita, hyvin palkattuja työpaikkoja ja uusia arvoketjuja;
- D. ottaa huomioon, että tällä hetkellä EU:ssa noin 60:tä prosenttia jätteistä ei kierrätetä ja että tutkimalla ja ottamalla käyttöön uusia kiertotalouden liiketoimintamalleja EU:n pk-yritysten hyväksi voitaisiin luoda merkittäviä kustannushyötyjä ja liiketoimintamahdollisuuksia;
- E. toteaa, että Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttaminen edellyttää siirtymistä kiertoa enemmän painottavaan talouteen ja että se on elintärkeä panos sellaisen taloudellisen mallin kehittämiseen, jonka tavoitteena ei ole ainoastaan tehdä voittoa vaan myös suojella ympäristöä;
- F. toteaa, että koheesiopolitiikka tarjoaa paitsi Euroopan rakenne- ja investointirahastojen (ERI-rahastot) avulla investointimahdollisuuksia, joilla vastataan paikallisiin ja alueellisiin tarpeisiin, myös yhdenmukaisen politiikkakehyksen, jolla vähennetään kehityseroja Euroopan alueiden välillä ja autetaan niitä selviytymään moninaisista kehitykseen kohdistuvista haasteista muun muassa resurssitehokkuuden ja kestävän kehityksen tukemisen avulla ja edistetään alueellista yhteistyötä ja valmiuksien kehittämistä sekä houkuttelee ja edistetään yksityisiä investointeja;
- G. toteaa, että koheesiopolitiikan nykyisessä oikeudellisessa kehyksessä ei mainita kiertotalouteen siirtymistä tavoitteena, ja ottaa huomioon, että kestävä kehitys on ERI-rahastojen käyttöä koskeva monialainen periaate, kuten todetaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 8 artiklassa ja (liitteessä I olevassa) yhteisessä strategiakehyksessä, jonka avulla voidaan vahvistaa kiertotaloutta tukevien nykyisten välineiden välistä yhteyttä;
- H. toteaa, että monet ERI-rahastoille asetetuista aihekohtaisista tavoitteista, joilla halutaan noudattaa älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevaa Eurooppa 2020 -strategiaa sekä siihen liittyviä ennakkoehtoja, ovat merkittäviä myös kiertotalouden tavoitteiden kannalta;
- I. toteaa, että yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 6 artiklasta seuraa, että ERI-rahastoista tuettavien toimien on oltava sovellettavan unionin oikeuden ja sen soveltamiseen liittyvän kansallisen lainsäädännön ja erityisesti ympäristölainsäädännön mukaisia;

- J. ottaa huomioon, että yksi kiertotalouden tavoitteista on vähentää kaatopaikkojen jätteitä ja että jäsenmaiden laillisten ja laittomien kaatopaikkojen turvaamista ja kunnostamista olisi pidettävä ehdottomana painopisteenä;
- K. ottaa huomioon, että Kiina kielsi muovivirromun ja lajittelemattoman paperijätteen tuonnin 1. tammikuuta 2018 lähtien ja että kiellosta aiheutuu unionille kierrätysaasteita, joihin on vastattava alue- ja paikallistasolla;

Koheesiopolitiikan rooli kiertotalouden edistämisessä

1. on tyytyväinen komission toimiin kiertotalouden tukemiseksi koheesiopolitiikalla ja erityisesti tiedotustoimiin, joilla autetaan EU:n jäsenvaltioita ja alueita ottamaan käyttöön koheesiopolitiikan varoja kiertotaloutta varten;
2. toteaa, että kiertotalouden toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa koskevan komission kertomuksen mukaan EU tukee innovointia, pk-yrityksiä, vähähiilistä taloutta ja ympäristönsuojelua kaudella 2014–2020 kaikkiaan 150 miljardilla eurolla ja että monet näistä kohteista edistävät kiertotalouden toteutumista;
3. toteaa, että kumppanuussopimuksia ja Euroopan sosiaalirahaston nykyisen ohjelmakauden toimenpideohjelmia koskevien neuvottelujen tulosten analysointi osoittaa, että sosiaalirahaston avulla on tuettu toimia, joilla otetaan käyttöön vihreämpiä työn organisoinnin malleja, sekä toimia vihreällä sektorilla;
4. toteaa, että nykyinen politiikkakehys ei mahdollista koheesiopolitiikan täyttä panosta kiertotalouteen, kuten komission teettämässä tutkimuksessa korostetaan; kiinnittää tässä yhteydessä huomiota siihen, että kiertotalous ei sellaisenaan kuulu rahoituksen kohdentamisessa käytettävän nykyisen ”tukitoimien alan” määritelmän piiriin;
5. kehottaa komissiota panemaan suunnitellut kiertotalouden toimet täytäntöön hyviä sääntelykäytäntöjä noudattaen ja korostaa, että täytäntöönpanotoimia on seurattava;
6. korostaa, että on tärkeää toteuttaa komission sitoumus perustaa kiertotalouden seurantakehys¹, jonka tavoitteena on vauhdittaa kiertotalouteen siirtymistä unionin ja jäsenvaltioiden tasolla ja arvioida siirtymän etenemistä sekä keventää samalla hallinnollista taakkaa;
7. pyytää komissiota ryhtymään poikkeuksellisiin toimiin kunnostaakseen alueet, joita on käytetty laittomana kaatopaikkana ja vaarallisten jätteiden kaatopaikkana ja jotka vaikuttavat haitallisesti paikallisen väestön terveyteen sekä taloudelliseen ja sosiaaliseen hyvinvointiin;
8. painottaa EU:n tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman Horisontti 2020:n sekä Life-ohjelman (2014–2020) asemaa innovatiivisten hankkeiden rahoituksessa sekä kiertotalouden kannalta tarkoituksenmukaisten jätteiden vähentämistä, kierrätystä sekä uudelleenkäyttöä koskevien hankkeiden tukemisessa;

¹ Komission 16. tammikuuta 2018 antama tiedonanto kiertotalouden seurantakehyksestä (COM(2018)0029).

9. toteaa, että useat alueet ovat hyödyntäneet älykkään erikoistumisen strategioitaan asettaessaan kiertotaloutta koskevia ensisijaisia tavoitteita ja ohjanneet koheesiopolitiikan avulla investointeja tutkimukseen ja innovointiin tätä tavoitetta varten ja tukeneet siten merkittävästi investointeja ja infrastruktuuria, jotka täyttävät pk-yritysten tarpeet; pyytää alueviranomaisia soveltamaan tätä hyvää käytäntöä yhteisenä toimintatapana ja panemaan nämä älykkään erikoistumisen strategiat täytäntöön;
10. pitää myönteisenä, että pk-yrityksiä varten on perustettu Euroopan resurssitehokkuuden osaamiskeskus sekä kiertotalouden rahoitustukifoorumi;
11. toteaa jälleen kerran, että kiertotalous on muutakin kuin jätehuoltoa ja siihen kuuluu useita aloja, kuten vihreät työpaikat; uusiutuva energia; resurssitehokkuus; biotalous; maa- ja kalatalouspolitiikka, jonka yhteydessä biopohjainen teollisuus pyrkii korvaamaan fossiiliset polttoaineet luonnonmateriaaleilla; vesihuolto; energiatehokkuus; elintarvikejäte; merien roskaantuminen; ilman laadun parantaminen ja kiertotalouteen liittyviä aloja koskeva tutkimus, kehitys ja innovointi; toteaa kuitenkin, että jätealan infrastruktuuri on olennainen osatekijä lineaaristen tuotanto- ja kulutusmallien vähentämisessä ja että on tarpeen tukea ekosuunnittelun innovaatioita muovijätteen vähentämiseksi;
12. muistuttaa, että ensimmäisenä ratkaistava perusongelma ovat uusioraaka-aineiden markkinat, sillä jos raaka-aineet maksavat vähemmän uusina kuin kierrätettyinä, on selvää, että eteneminen kohti vihreää taloutta on hidastunut huomattavasti ja rakennerahastojen varojen käytössä saatetaan ajautua noidankehään; katsoo tässä yhteydessä, että jotkin tilapäiset lait (kuten tuleva kertakäyttöisiä muovituotteita koskeva komission ehdotus) ja omia varoja tuottava asianmukainen unionin tason verotus seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä voisivat olla ratkaiseva sysäys kohti kiertotaloutta;
13. korostaa, että kierrätetyt materiaalit tyydyttävät keskimäärin vain 10 prosenttia EU:n materiaalikäytöstä; ottaa huomioon viimeisimmät tapahtumat maailmanmarkkinoilla, erityisesti Kiinan äskettäisen muovivromua ja lajittelematonta paperijätettä koskevan kiellon; on tietoinen alueiden ja paikallisyhteisöiden uudesta mahdollisuudesta investoida kierrätysinfrastruktuuriin, luoda uusia vihreitä työpaikkoja ja vastata EU:n nykyisiin haasteisiin;
14. korostaa ERI-rahastoihin liitettyjen ennakkoehtojen ja erityisesti ympäristön säilyttämistä ja suojelua sekä resurssitehokkuuden edistämisen tavoitteen olemassaoloa ja merkitystä; korostaa erityisesti tavoitetta, jolla edistetään taloudellisesti ja ympäristön kannalta kestäviä investointeja jätealaan; pitää kuitenkin valitettavana, että jätehierarkia on sivuutettu ja että ERI-rahastoista rahoitettujen investointien pitkän aikavälin tulosten ympäristöarviointi on ollut puutteellinen;
15. kehottaa koordinoimaan ja lisäämään yhteistyötä alueiden, pk-yritysten ja muiden julkisten/yksityisten yksiköiden välillä, jotta voidaan perustaa uusia älykkäitä erikoistuneita temaattisia foorumeita, jotka koskevat erityisesti elintarviketeollisuutta, energiaa ja teollisuusaloja;
16. korostaa jätehierarkian soveltamisen tärkeyttä, koska kiertotalouden toteutuminen edellyttää sen soveltamista sekä tarvetta suurempaan avoimuuteen toimitusketjussa,

jotta tuotteita ja materiaaleja, joiden käyttöikä on päättynyt, voidaan seurata ja ottaa talteen tehokkaasti; panee lisäksi merkille kielteisen suuntauksen, jossa ERI-rahastojen varoja investoidaan jätehierarkian alemmille tasoille, erityisesti mekaanis-biologisiin käsittelylaitoksiin ja polttamiseen, mikä joissain tapauksissa johtaa ylisuureen kapasiteettiin ja pitkän aikavälin teknologiseen lukkiutumiseen, joka vaarantaisi unionin kierrätystavoitteiden saavuttamisen; muistuttaa, että yritysmaailman kannustaminen jätehierarkian noudattamiseen tuottaisi lisää materiaalia resurssivirtaan ja tarjoaisi mahdollisia tapoja käyttää niitä tuotantoteollisuudessa;

17. muistuttaa vuosille 2025, 2030 ja 2035 asetetuista uusista jätealan tavoitteista, jotka vahvistettiin EU:n jätehuoltolainsäädännön uudelleentarkastelun yhteydessä, ja korostaa, että näiden tavoitteiden saavuttaminen edellyttää poliittista sitoutuneisuutta kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla samoin kuin taloudellisia investointeja; kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään kaiken saatavilla olevan unionin rahoituksen edellä mainittujen investointien tukemiseen ja korostaa, että kyseiset investoinnit ovat erittäin tuottoisia talouskasvun ja työpaikkojen luomisen kannalta;
18. pitää erityisen tärkeinä sellaisia alueellisia hankkeita, joissa käsitellään kierrätykseen täysin kelpaamatonta jäännösjätettä niin, että siitä voidaan tuottaa kestäviä toisen sukupolven biopolttoaineita, kun se on ensin jätehierarkian mukaisesti huolellisesti eroteltu tai erilliskerätty;
19. kehottaa komissiota varmistamaan, että kaikki jätteeseen liittyvät määritelmät ovat jätedirektiivin mukaiset ja että jäsenvaltioiden sekä alue- ja paikallisviranomaisten edistymisestä on saatavilla vertailukelpoisia tietoja;
20. korostaa Kaupunkialueiden innovatiiviset toimenpiteet -aloitteen merkitystä, sillä sen puitteissa jo kahdeksalle innovatiiviselle kaupunkijaksolle koskevalle kiertotaloushankkeelle on myönnetty EAKR:n rahoitusta; kehottaa komissiota seuraamaan ja arvioimaan niiden täytäntöönpanoa, jotta voidaan laatia laaja-alaisempia kiertotaloutta koskevia toimintapolitiikkoja;

Kiertotalous kestävän alueellisen kehityksen moottorina

21. korostaa kumppanuusperiaatteen merkitystä sekä kaikkien sidosryhmien, erityisesti paikallis- ja alueviranomaisten ja hallituksesta riippumattoman sektorin sekä pk-yritysten ja yhteisötalouden yritysten, tärkeää roolia kumppanuussopimusten ja toimenpideohjelmien laadinnassa; kehottaa ottamaan kumppanit aidosti mukaan toimintapolitiikan prosesseihin luomalla monialaisia kumppanuuksia ja kehottaa sisällyttämään kiertotaloutta koskevat tavoitteet riittävän hyvin ohjelma-asiakirjoihin; kannustaa jäsenvaltioita kehittämään tälle alalle omat kansalliset strategiansa kiertotaloutta koskevan EU:n lähestymistavan mukaisesti; korostaa, että paikallishallinnolla voi olla johtava asema kiertotalouden saavuttamisessa;
22. korostaa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden merkitystä sellaisten uusien tuotteiden ja palveluiden muotoilussa ja suunnittelussa, joissa elinkaari otetaan huomioon, kun on tarkoitus panna täytäntöön neljä kiertotaloudessa käytettävää suunnittelun mallia: suunnitellaan pitkäkestoiseksi, suunnitellaan vuokrausta/palvelua varten, suunnitellaan teollisuuden uusiokäyttöä varten ja suunnitellaan materiaalien talteenottoa varten;

23. korostaa tarvetta muuttaa ja soveltaa nykyisiä strategioita ja markkinamalleja alueiden tukemiseksi siirtymisessä kohti kestävämpää talouden muotoa, samalla kun edistetään taloudellista, teollista ja ympäristöön liittyvää kilpailukykyä;
24. kehottaa panemaan kiertotalouden täytäntöön koordinoitun monitasoisen hallinto- ja kumppanuusperiaatteen puitteissa täysin avoimesti ja siten, että paikallisyhteisöt ja suuri yleisö osallistuvat siihen laajasti;
25. korostaa tarvetta parantaa yhteistyötä kaikkien kiertotalouden prosesseihin osallistuvien sidosryhmien välillä;
26. toteaa, että koheesiopolitiikan avulla tuetut kiertotaloutta koskevat hankkeet ovat tuottaneet suurempia etuja kehittyneemmille alueille; ottaa huomioon vähemmän kehittyneiden alueiden vähäiset hallinnolliset valmiudet ja pyytää jäsenvaltioiden kansallisia viranomaisia ja komissiota hyödyntämään kaikkia olemassa olevia mahdollisuuksia tarjota asiantuntija-apua ja auttaa näitä alueita lisäämään toimintaansa vahvistamalla niiden valmiuksia, luomalla olosuhteet nopean teknisen edistyksen aikaan saamiseksi panemalla täytäntöön lisää hankkeita, jotka vastaavat kiertotalouden periaatteita, ja kehittämällä kumppanuuksia ja tiiviimpää yhteistyötä materiaaliasiantuntijoiden, kemistien, valmistajien ja kierrättäjien kanssa erityisesti Teollisuus 2020 kiertotaloudessa -aloitteen puitteissa;
27. korostaa, että siirtymällä biologisiin raaka-aineisiin ja jalostusmenetelmiin voidaan arvioiden mukaan säästää 2,5 miljardia hiilidioksidiekvivalenttitonnia vuodessa vuoteen 2030 mennessä ja niin ollen moninkertaistaa biopohjaisten raaka-aineiden ja uusien kuluttajatuotteiden markkinat; korostaa, että on äärimmäisen tärkeää hoitaa luonnonvaroja kestävästi ja säilyttää luonnon monimuotoisuus, samalla kun resursseja muutetaan biopohjaisiksi tuotteiksi, materiaaleiksi ja polttoaineiksi;
28. katsoo, että biotalous on olennaisen tärkeä alueellisen ja paikallisen kehityksen kannalta, koska se lisää alueiden välistä yhteenkuuluvuutta, sillä sen avulla voidaan luoda työpaikkoja ja kasvua maaseutualueilla; kehottaa hyödyntämään suuremmissa määrin ERI-rahastoja nykyisten innovaatioiden toteuttamiseen toimintapolitiikoilla, joilla kannustetaan sidosryhmiä, ja edistämään innovointia biopohjaisten, biohajoavien, kierrätettävien ja kompostoitavien materiaalien kehittämiseen kestävästi hoidetuista bioraaka-aineista; palauttaa mieliin, että biotalouden johdonmukaisella toteuttamisella voidaan myös ratkaista ruokajäteongelma; kehottaa kansallisia, alueellisia ja paikallisia viranomaisia toimimaan paremmin yhteistyössä, kun ne luovat järjestelmiä ja foorumeita, joilla saatetaan yhteen elintarviketuotannon, kuljetusalan, vähittäiskaupan, kuluttajien, jätehuoltoalan ja muiden asianomaisten sidosryhmien eri toimijat, jotta saavutetaan parempi synergia tehokkaiden ratkaisujen löytämiseksi;
29. huomauttaa, että paikallisten, alueellisten ja kansallisten viranomaisten lisäksi olisi kannustettava myös kuluttajia, joille olisi tiedotettava jatkuvasti ja joita olisi kannustettava muuttamaan päivittäistä kulutuskäyttäytymistään, joka koskee jätehuoltoa ja jätteen tuottamista, kierrätystä sekä kestäviä ratkaisuja edellyttäviä kysymyksiä;
30. kehottaa parantamaan ja helpottamaan paikallis- ja alueviranomaisten rahoituksensaantimahdollisuuksia ja lisäämään niiden avoimuutta vahvistamalla niiden hallinnollisia valmiuksia ja tehostamalla yhteistyötä EIR-rahastojen kanssa Euroopan

investointineuvontakeskuksen puitteissa, jotta voidaan lisätä investointeja vihreisiin työpaikkoihin, jätehuoltoon, älykkääseen erikoistumiseen, maaseutualueiden edelleen kehittämiseen, myös tarpeellisen infrastruktuurin ja ympäristöystävällisen teknologian osalta, siirtymiseen fossiilisista polttoaineista uudistuviin energialähteisiin ja paikalliseen energiaan siirtymiseen, mukaan lukien energiatehokkuus, energian hajautettu jakelu, puhdas energian innovointi ja kiertotalous; suhtautuu myönteisesti siihen, että EIP on myöntänyt viitenä viimeisenä vuonna noin 2,4 miljardia euroa jätehuoltoalan, vesihuoltoalan tai maatalouteen liittyvän tutkimuksen ja kehittämisen alan kiertotaloushankkeiden yhteisrahoitukseen; korostaa ERI-rahastojen ja Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR) paremman koordinoinnin merkitystä kiertotalousalalla, jotta varmistetaan, että ohjelmissa sovelletaan alueellista lähestymistapaa ja hyödynnetään paremmin alueellinen potentiaali kestävien energialähteiden kohdalla;

31. kehottaa jäsenvaltioita, alueita ja paikallisviranomaisia kannustamaan ja tukemaan erityisesti yhteisötalouden yrityksinä toimivien uudelleenkäyttö- ja korjausverkostojen perustamista, pidentämään tuotteiden ikää uudelleenkäytöllä, korjaamalla ja uudelleenhyödyntämällä, helpottamaan tällaisten verkostojen pääsyä jätteenkeräyspisteisiin ja edistämään ERI-rahastojen, taloudellisten välineiden, hankintaperusteiden tai muiden toimenpiteiden käyttöä tässä tarkoituksessa;
32. painottaa, että uudelleenkäytön ja kierrätyksen kestävyys koko elinkaaren aikana vaikuttaa myös kuljetusten energiankulutus; korostaa, että tämä pätee erityisesti maaseutualueilla, missä on huomioitava pitkät etäisyydet keräyspisteiden ja käsittelylaitosten välillä; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja alueviranomaisia huomioimaan elinkaariajattelun maaseutualueita koskevissa kiertotalousstrategioissaan, jotta voidaan välttää ympäristölle ja ilmastolle kielteiset kokonaisvaikutukset;
33. toteaa, että ympäristöä koskevien huolenaiheiden koheesiopolitiikkaan sisällyttämistä koskevassa tutkimuksessa tarkastettiin otos, johon oli poimittu 32 toimenpideohjelmaa, joista yhdeksässä käsiteltiin kiertotaloutta ja kuudessa vihreitä työpaikkoja; pitää kansallisten ja alueviranomaisten nykyisiä toimia myönteisinä, mutta kehottaa samalla jäsenvaltioita sisällyttämään kiertotalouden paremmin toimenpideohjelmiin, alueellisiin ohjelmiin ja kumppanuussopimuksiin; kehottaa tukemaan alueita, jotta voidaan varmistaa mahdollisimman sujuva siirtyminen kiertotalouteen;
34. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kiertotalous lisään asianmukaisesti koulutusohjelmiin sekä ammatti- ja uudelleen koulutukseen poikkitieteellisenä aineena, jotta voidaan muokata uusia asenteita, jotka sitten auttavat määrittämään uusia liiketoimintamalleja ja luomaan uusia työpaikkoja;
35. kehottaa toimintaohjelmien laatimisesta vastaavia kansallisia ja alueviranomaisia sisällyttämään kiertotalouden tiiviimmin alueellisiin ja erityisesti rajat ylittäviin yhteistyöohjelmiin, jotta voidaan toteuttaa rajat ylittäviä ratkaisuja, joista syntyy tehokkaampia ja halvempia tuloksia;
36. katsoo, että ERI-rahastojen suunnittelu olisi seuraavalla ohjelmakaudella koordinoitava paremmin vuoteen 2030 ulottuvien kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien kanssa käyttämällä mahdollisuuksien mukaan samoja indikaattoreita kuin energiaunionin hallintoa koskevassa asetuksessa; pyytää kunnianhimoista ja johdonmukaista strategiaa

jäsenvaltioille, jotta saavutetaan EU:n tasolla jo olemassa olevat pakolliset ilmastomuutoksen hillintää koskevat tavoitteet;

37. kehottaa jäsenvaltioita tarttumaan tilaisuuteen ja sisällyttämään kiertotalouden tiiviimmin niiden nykyisiin toimenpideohjelmiin tarkistusjakson aikana; katsoo, että komission olisi helpotettava tätä prosessia tarjoamalla jäsenvaltioille apua nykyisen tilanteen ja sellaisten alojen analysoinnissa, joilla kiertotaloutta ja sen periaatteita voitaisiin soveltaa ja joihin ne voitaisiin lisätä;
38. katsoo, että Euroopan alueellisen yhteistyön roolia kiertotalouden täytäntöönpanoa koskevien haasteiden kohtaamisessa olisi vahvistettava edelleen; kehottaa jäsenvaltioita edistämään rajat ylittävää yhteistyötä, etenkin Euroopan alueellisen yhteistyön avulla, kiertotaloutta koskevien hankkeiden toteuttamiseksi; korostaa lisäksi, että on tärkeää löytää kestäviä ratkaisuja muiden kuin jäsenvaltioiden kanssa tehtävien liittymistä valmistelevien sopimusten avulla, jotta voidaan puuttua nykyisiin ongelmiin, erityisesti ilman saastumiseen;
39. korostaa nykyisten makroaluestrategioiden tarjoamia vielä hyödyntämättömiä mahdollisuuksia auttaa kohtaamaan kiertotalouden täytäntöönpanoon liittyviä haasteita paitsi jäsenvaltioissa myös samalla maantieteellisellä alueella sijaitsevista kolmansista maista; korostaa, että kyseisissä strategioissa olisi keskityttävä prioriteetteihin, joilla voitaisiin tukea unionin uusioraaka-aineiden markkinoita; pyytää kehittämään EU:n yhteistyöaloitteita naapurimaiden kanssa;
40. toteaa jälleen kerran pitävänsä alue- ja paikallisviranomaisten ja kansallisten viranomaisten riittävien valmiuksien kehittämistä ja ylläpitämistä tärkeänä ja katsoo tämän olevan erittäin merkittävää kiertotalouteen siirtymisen kannalta; korostaa, että teknisellä tuella voi olla tällä alalla merkittävä rooli; toteaa, että alueilla ja kaupunkiseuduilla on tärkeä rooli alhaalta ylöspäin suuntautuvaan energiakäanteeseen sitoutumisen edistämisessä ja että ne soveltuvat parhaiten integroitujen energiaratkaisujen kokeiluun ja toteuttamiseen, kun ollaan suorassa yhteydessä kansalaisiin; korostaa ”älykkäiden kaupunkien” mahdollista roolia kiertotaloudessa, sillä ne voivat edistää vihreän teknologian malleja osana kestäviä kaupunkikehitysstrategioita; painottaa, että kestävät ja kiertotaloutta soveltavat kaupungit ovat tehokkaan kiertotalouden väline;
41. korostaa ympäristöystävällisten julkisten hankintojen merkitystä kiertotalouden moottorina, sillä julkisten urakoiden, julkishyödykkeiden ja julkisten palveluiden¹ tuottamisen mahdollisten markkinoiden arvoksi arvioidaan 1,8 biljoonaa euroa vuodessa;
42. korostaa, että tarvitaan energia-alan sääntelykehys, jolla kannustetaan kansalaisia ja energia-alan yhteisöjä osallistumaan energiakäanteeseen siten, että niillä on oikeus itse tuottaa ja kuluttaa, sekä jatkuvilla tukijärjestelmillä, taatulla uusiutuvan energian ensisijaisella verkkoon pääsyllä ja ajojärjestyksessä etusijalle asettamisella;

¹ ”Ympäristöä säästäviä hankintoja – Käsikirja ympäristönäkökohtien huomioon ottamisesta julkisissa hankinnoissa”, kolmas laitos, komissio 2016.

43. kannustaa alue- ja paikallisviranomaisia investoimaan edelleen koulutusohjelmiin, ammatilliseen koulutukseen ja työntekijöiden ammatilliseen uudelleen koulutukseen ja kampanjoihin, joilla tiedotetaan yleisölle kaikkien sellaisten toimien hyödyistä ja eduista, joilla pyritään kiertotalouden toteuttamiseen koheesiopolitiikan hankkeiden avulla, ja lisätään siten kansalaisten osallistumista ja vaikutetaan kuluttajien käyttäytymiseen; korostaa tässä yhteydessä Euroopan sosiaalirahaston potentiaalia; painottaa kuitenkin, että sen on kannustettava nuoria yrittäjiä siirtymään kohti kiertotaloutta erityisesti alhaisen tulotason ja kasvun alueilla; korostaa myös, että kiertotalous antaa maaseutualueille mahdollisuuden torjua väestökatoa, monipuolistaa talouttaan ja suojautua riskeiltä; panee tässä yhteydessä merkille, että maaseutualueita on kannustettava siirtymään kestäviin arvoketjuihin; korostaa, että on tärkeää kehittää erityinen saaristoalueita koskeva strategia;
44. kannustaa komissiota edistämään yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä ja yhdenmennyä alueellisia investointeja, jotta voidaan auttaa paikallisia sidosryhmiä yhdistämään rahoitusvirtoja ja suunnittelemaan kiertotalouteen painottuvia paikallisalotteita;
45. toteaa, että 80 prosenttia merten roskaantumista johtuu maalla sijaitsevista lähteistä; pitää siksi erittäin tärkeänä, että maan ja merten roskaantumiseen puututaan paikallisin ja alueellisin toimin, millä on myönteinen vaikutus sekä ympäristölle että kansanterveydelle; kehottaa jäsenvaltioita, alueita ja paikallisviranomaisia keskittämään toimensa maan roskaantumisen ennaltaehkäisyyn;
46. kehottaa komissiota pohtimaan eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä, miten kiertotaloushankkeisiin liittyvät ERI-rahastosta yhteisrahoitetut alueelliset ja kansalliset investoinnit vaikuttavat julkisen talouden alijäämien laskemiseen;
47. pitää myönteisenä ehdotusta juomavesidirektiivin 98/83/EY tarkistamisesta, sillä se helpottaa siirtymistä kiertotalouteen vähentämällä pullotetusta vedestä aiheutuvan muovijätteen määrää, säästää paljon energiaa ja tehostaa juomavesivarojen hallinnointia;

Kiertotalous vuoden 2020 jälkeisessä koheesiopolitiikassa

48. kehottaa komissiota kehittämään seuraavaa ohjelmakautta varten tarkoituksenmukaisia jäljitysmenetelmiä ja asianmukaisia indikaattoreita, jotta voidaan paremmin seurata, miten koheesiopolitiikalla edistetään kiertotalouden toteutumista, jotta saadaan tarkempi kuva ympäristövaikutuksista ja sosioekonomisista olosuhteista;
49. panee merkille, että kiertotalouteen siirtymisen toteuttamista tuetaan merkittävästi myös muista ohjelmista, kuten LIFE-, COSME- ja Horisontti 2020-ohjelmista; korostaa tarvetta parantaa edellä mainittujen välineiden välistä synergiaa, jotta saavutetaan kiertotaloutta koskevassa komission toimintasuunnitelmassa asetetut tavoitteet;
50. kehottaa komissiota tulevaa koheesiopolitiikkaa koskevissa uusissa lainsäädäntöehdotuksissa kehittämään kiertotalouden toteuttamiseen sopivia ennakkoehtoja; katsoo, että kiertotalousstrategioita olisi kehitettävä yhdessä kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten sekä taloudellisten ja sosiaalisten kumppaneiden kanssa;

51. kehottaa komissiota varmistamaan, että Horisontti 2020 -ohjelmassa kiinnitetään entistä enemmän huomiota innovointi- ja tutkimushankkeiden rahoittamiseen kiertotalouden alalla;
52. korostaa, että on tehostettava koheesiopolitiikan tuen kohdentamista kaupunkien ja maaseudun kestäväan kehittämiseen, ja kehottaa antamaan tässä yhteydessä kiertotalouteen liittyville tavoitteille näkyvämmän roolin; kehottaa jatkamaan tämän alan innovoivia kaupunki- ja maaseututoimia ja pyytää komissiota hyödyntämään tulevia suunnitelmia laatiessaan mahdollisimman hyvin kaudelta 2014–2020 saatuja kokemuksia; kehottaa kehittämään joustavan räätälöidyn lähestymistavan kaupunkiagendan täytäntöönpanoon tarjoamalla kannustimia ja ohjausta, jotta kaupunkien mahdollisuuksia voidaan hyödyntää täysimääräisesti kiertotalouden täytäntöönpanossa;
53. kehottaa komissiota tekemään Euroopan kiertotalouden sidosryhmäfoorumista paikan, jossa vaihdetaan parhaita käytäntöjä, joilla koheesiopolitiikan resursseja voidaan hyödyntää mahdollisimman hyvin siirryttäessä kiertotalouteen;
54. korostaa kiertotalouden ja ilmastonmuutoksen hillitsemisen keskinäistä riippuvuutta ja pyytää siksi enemmän määrärahoja kiertotaloutta ja ilmastoa koskeviin investointeihin vuoden 2020 jälkeen harjoitettavassa koheesiopolitiikassa; korostaa lisäksi, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä olisi lisättävä ilmastoon liittyvää varainkäyttöä nykyiseen verrattuna;
- o
- o o
55. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

27.4.2018

YMPÄRISTÖN, KANSANTERVEYDEN JA ELINTARVIKKEIDEN TURVALLISUUDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

aluekehitysvaliokunnalle

koheesiopolitiikasta ja kiertotaloudesta
(2017/2211(INI))

Valmistelija: Stanislav Polčák

EHDOTUKSET

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa aluekehitysvaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. katsoo, että siirtyminen talouden lineaarisesta mallista kiertotalouteen ei ole vaihtoehto vaan välttämättömyys; katsoo, että siirtyminen kiertotalouteen vähentäisi jätettä, loisi uusia laadukkaita työpaikkoja, parantaisi pk-yritysten kilpailukykyä, loisi mahdollisuuksia yhteiskuntaan integroitumiseen, vahvistaisi puhtaiden teknologioiden kehitystä, parantaisi energia- ja resurssitehokkuutta ja vähentäisi raaka-aineiden kulutusta ja Euroopan riippuvuutta tuoduista raaka-aineista ja energiasta, kuten hiilivedyistä; katsoo kuitenkin tämän siirtymisen edellyttävän innovatiivisia liiketoimintamalleja, joilla pyritään vastaamaan ihmisten kulutustarpeisiin ilman ympäristölle aiheutuvaa haittaa;
2. painottaa kiertotalouden roolia taloudellisessa, sosiaalisessa ja alueellisessa yhteenkuuluvuudessa; muistuttaa, että kiertotalousyhteiskunnan syntyminen vaatii uudenlaista taitotietoa ja lähestymistapaa, sidosryhmien välistä yhteistyötä, toimintaympäristön kehittämistä sekä muutoksia yritysten toimintatavoissa; pitää tärkeänä koheesiopolitiikan alaisten rahastojen parempaa ohjaamista kiertotaloutta tukeviin toimiin, mukaan lukien koulutustoimet;
3. suosittelee monien sidosryhmien kumppanuutta, sillä se edistäisi hyvää synergiaa koheesiopolitiikan ja kiertotalouden periaatteiden välillä, kun kaikki tuotteen elinkaaren aikana vaikuttavat toimijat – eli viranomaiset, yksityinen sektori, tutkijat ja kansalaisjärjestöt – voisivat osallistua tasapuolisesti;

4. pyytää kiinnittämään enemmän huomiota ilmastonmuutoksen hillintään sekä biotalouden mahdollisuuksien parempaan kytkemiseen kiertotalouteen, sillä tällä voidaan tukea myös elinoloja ja elinkeinoja maaseutualueilla; muistuttaa, että kestävään vähähiiliseen kiertotalouteen siirtymistä voidaan nopeuttaa muuttamalla tukien kohdentamista fossiilisista tuotteista uusiutuviin tuotteisiin ja tuotantoon;
5. katsoo, että taloudellisiin, sosiaalisiin ja ympäristöhaasteisiin voidaan puuttua paremman rahoituksen ja soveltuvien aluekehitysvälineiden avulla sekä tukemalla kiertotaloutta; korostaa, että kiertotalouteen siirtymisessä tarvitaan pitkän aikavälin näkökulmaa ja selkeitä investointisignaaleja; katsoo, että ennakkoehdot ovat auttaneet nykyisen koheesiorahaston strategisten tavoitteiden toteutusvaiheessa, mutta vuoden 2020 jälkeiselle kaudelle ne voitaisiin määritellä nykyistä yksityiskohtaisemmin; kehottaa tässä yhteydessä noudattamaan jätehierarkiaa ja toteaa, että tämä voidaan määritellä joukoksi ennakkoehdot, joilla varojen käyttö rajoitetaan kiertotalouden toteuttamiseen rikkomatta toissijaisuusperiaatetta; kehottaa ottamaan jätteen syntymisen ehkäisemiseksi käyttöön taloudellisia kannustimia, jotka ovat tiukasti jättepuitedirektiivin¹ 4 artiklassa määritellyn jätehierarkian mukaisia; korostaa, että jätteen syntymisen ehkäisemiseen sekä sen kierrätykseen ja uudelleenkäyttöön koheesiorahastosta myönnettyjä varoja olisi myös käytettävä tämän hierarkian mukaisesti; kehottaa EU:n jätehierarkian noudattamiseen velvoitettuja jäsenvaltioita asettamaan jätehuollon infrastruktuuria koskeissa investoinneissa etusijalle jätteen syntymisen ehkäisemisen ja sen uudelleenkäytön, valmistelun uudelleenkäyttöön ja kierrätyksen; korostaa tarvetta laatia säännöt, joissa määritetään jätteen vähentämisen valvonnasta vastuussa olevat järjestelmät ja elimet kaikilla tuotannon, jalostuksen ja kulutuksen osa-alueilla;
6. tukee tuottajan vastuuta koskevien vaatimusten vahvistamista ja kehottaa suuria kauppaketjuja vähentämään merkittävästi muovin käyttöä pakkauksissa ja laatimaan uudelleenkäytettäviä pakkauksia koskevia järjestelmiä, sillä näin voidaan ehkäistä jätteen syntymistä käytännössä; korostaa, että on ryhdyttävä toimiin tuotteiden kestävyuden parantamiseksi ja kannustaa tuotteiden uudelleenkäyttöön ja kierrätykseen, muun muassa ottamalla käyttöön sakkorangaistukset tuotteiden liiallisesta pakkaamisesta;
7. muistuttaa vuosille 2025, 2030 ja 2035 asetetuista uusista jätealan tavoitteista, jotka vahvistettiin EU:n jätehuoltolainsäädännön uudelleentarkastelun yhteydessä, ja korostaa, että näiden tavoitteiden saavuttaminen edellyttää poliittista sitoutuneisuutta kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla samoin kuin taloudellisia investointeja; kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään kaiken saatavilla olevan unionin rahoituksen edellä mainittujen investointien tukemiseen ja korostaa, että kyseiset investoinnit ovat erittäin tuottoisia talouskasvun ja työpaikkojen luomisen kannalta;
8. korostaa tarvetta kerätä biojäte valmiiksi lajiteltuna ja luoda tarpeenmukainen säännöstö biojätteestä saatavan kompostin käytöstä maataloudessa ja muilla aloilla; korostaa, että biojätteen prosenttiosuus sekalaisesta yhdyskuntajätteestä on suuri, ja huomauttaa, että

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta ([EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3](#)).

tällaisen jätteen erilliskeräystä koskevat mahdollisuudet eivät riitä siihen, että biojätettä voitaisiin käyttää ja palauttaa maaperään kompostina;

9. painottaa, että uudelleenkäytön ja kierrätyksen kestävyys koko elinkaaren aikana vaikuttaa myös kuljetusten energiankulutus; korostaa, että tämä pätee erityisesti maaseutualueilla, missä on huomioitava pitkät etäisyydet keräyspisteiden ja käsittelylaitosten välillä; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja alueviranomaisia huomioimaan elinkaariajattelun maaseutualueita koskevissa kiertotalousstrategioissaan, jotta voidaan välttää ympäristölle ja ilmastolle kielteiset kokonaisvaikutukset;
10. pitää erityisen tärkeinä sellaisia alueellisia hankkeita, joissa käsitellään kierrätykseen täysin kelpaamatonta jäännösjätettä niin, että siitä voidaan tuottaa kestäviä toisen sukupolven biopolttoaineita, kun se on ensin jätehierarkian mukaisesti huolellisesti eroteltu tai erilliskerätty;
11. muistuttaa, että on tärkeää järjestää koulutusta uusiin työtehtäviin vihreän talouden alalla: Euroopan sosiaalirahaston olisi yhdessä Euroopan aluekehitysrahaston investointien kanssa edistettävä kiertotalouden uusien työpaikkojen luomista;
12. toteaa, että Kiinan Euroopasta peräisin olevalle jätteelle asettamat rajoitteet saattavat lyhyellä aikavälillä vaikuttaa kielteisesti unionin jätehuoltoon; toteaa samalla tämän merkitsevän periaatteessa tilaisuutta unionin jätehuollolle ja kehottaa siksi jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan jätteen syntymisen vähentämiseksi, jätehuoltotoimiensa uudelleen suunnittelemiseksi ja toimivan ja kiertotaloutta unionissa vauhdittavan unionin kierrätysinfrastruktuurin perustamiseksi; pitää tässä yhteydessä komission uutta muovistrategiaa myönteisenä ja suosittelee unionille ja Kiinalle entistä voimakkaampaa lähentymistä, jotta voidaan luoda perusta uudelle muovitaloudelle, jossa suunnittelu ja tuotanto mahdollistavat paremman kestävyys, uudelleenkäytön ja laadukkaan kierrätyksen;
13. kehottaa komissiota varmistamaan, että kaikki jätteeseen liittyvät määritelmät ovat jätedirektiivin mukaiset ja että jäsenvaltioiden sekä alue- ja paikallisviranomaisten edistymisestä on saatavilla vertailukelpoisia tietoja;
14. kehottaa komissiota seuraamaan tarkemmin täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa, jotta voidaan varmistaa, että kiertotalouteen siirtymisessä onnistutaan;
15. korostaa, että useat jäsenvaltiot eivät ole vielä saaneet tarvittavaa jätehuoltoinfrastruktuuria täysin valmiiksi; huomauttaa, että tästä syystä on tarpeen asettaa pitkän aikavälin toimintapoliittisia tavoitteita toimenpiteiden ja investointien ohjaamiseksi erityisesti sen estämiseksi, että jäännösjätteen käsittelyyn syntyy rakenteellista ylikapasiteettia ja että kierrätettävissä olevat materiaalit jäävät alemmille tasoille jätehierarkiassa; katsoo, että tämän vuoksi on erittäin tärkeää käyttää Euroopan rakenne- ja investointirahastoja siihen, että rahoitetaan jätteiden syntymisen ehkäisemiseen, uudelleenkäyttöön ja kierrätykseen tarvittavan jätehuoltoinfrastruktuurin kehittämistä;
16. muistuttaa, että ensimmäisenä ratkaistava perusongelma ovat uusioraaka-aineiden markkinat, sillä jos raaka-aineet maksavat vähemmän uusina kuin kierrätettyinä, on selvää, että eteneminen kohti vihreää taloutta on hidastunut huomattavasti ja

rakennerahastojen varojen käyttö saattaa haaskaantua noidankehään; katsoo tässä yhteydessä, että jotkin tilapäiset lait (kuten tuleva kertakäyttöisiä muovituotteita koskeva komission ehdotus) ja omia varoja tuottava asianmukainen unionin tason verotus seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä voisivat olla ratkaiseva sysäys kohti kiertotaloutta;

17. pitää myönteisenä ehdotusta juomavesidirektiivin 98/83/EY tarkistamisesta, sillä se helpottaa siirtymistä kiertotalouteen vähentämällä pullotetusta vedestä aiheutuvan muovijätteen määrää, säästämällä paljon energiaa ja tehostamalla juomavesivarojen hallinnointia;
18. ilmaisee tukensa innovatiivista lannankäsittelyä ja eläinperäisten mineraalien kierron päättämistä käsitteleville alueellisille hankkeille, jotka auttavat vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä ja nitraatin huuhtoutumista ja edistävät vihreän bioenergian tuotantoa;
19. kehottaa komissiota panemaan suunnitellut kiertotalouden toimet täytäntöön hyviä sääntelykäytäntöjä noudattaen ja korostaa, että täytäntöönpanotoimia on seurattava;
20. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään orgaanisia lannoitteita, kuten lannankäsittelystä saatavia korkeatasoisia mineraalitiivisteitä, käsittelevien alueellisten kiertotaloushankkeiden ja unionin lainsäädäntökehityksen välistä synergiaa muun muassa sallimalla mineraalitiivisteiden käytön ympäristöystävällisenä vaihtoehtona kemiallisille lannoitteille sillä edellytyksellä, että niiden tehokkuuskerroin on riittävän korkea ja ne voivat siten auttaa parantamaan pohja- ja pintavesien laatua; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lopettamaan lainsäädännössä eläinten lantaan pohjautuvien kestävien orgaanisten lannoitteiden syrjinnän perinteisiin kivennäislannoitteisiin verrattuna ja muuttamaan unionin lainsäädäntöä ja sen määritelmiä tämän mukaisesti;
21. pitää välttämättömänä, että kehittäessään kansallisia jätehuoltostrategioitaan ja suunnitellessaan investointeja jätehuoltoinfrastruktuuriin ja kiertotalouteen jäsenvaltiot hyödyntävät Euroopan rakenne- ja investointirahastoja järkevästi ja jätehierarkian mukaisesti eli niin, että edistetään ensisijaisesti jätteen syntymisen ehkäisemistä ja uudelleenkäyttöä ja vasta toissijaisesti kierrätystä; katsoo, että komission olisi jätehierarkian mukaisesti parannettava synergiaa Horisontti 2020 -ohjelman ja Euroopan rakenne- ja investointirahastojen välillä, jotta voidaan kehittää tehokas rahoituskehys, joka auttaa paikallisviranomaisia panemaan täytäntöön EU:n jätelainsäädännön vaatimukset ja josta voidaan rahoittaa innovatiivisten jätehuoltotekniikoiden ja -menetelmien käyttöönottoa;
22. korostaa, että on tärkeää toteuttaa komission sitoumus perustaa kiertotalouden seurantakehys, jonka tavoitteena on vauhdittaa kiertotalouteen siirtymistä unionin ja jäsenvaltioiden tasolla ja arvioida siirtymän etenemistä sekä keventää samalla hallinnollista taakkaa.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	25.4.2018
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 59 -: 1 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Stefan Eck, Bas Eickhout, José Inácio Faria, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, Anneli Jäätteenmäki, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Urszula Krupa, Giovanni La Via, Peter Liese, Joëlle Mélin, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Rory Palmer, Massimo Paolucci, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Julia Reid, Frédérique Ries, Michèle Rivasi, Davor Škrlec, Renate Sommer, Estefanía Torres Martínez, Adina-Ioana Vălean, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Nikos Androulakis, Cristian-Silviu Buşoi, Caterina Chinnici, Fredrick Federley, Anja Hazekamp, Norbert Lins, Rupert Matthews, Alojz Peterle, Stanislav Polčák, Carolina Punset, Christel Schaldemose
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Jude Kirton-Darling, Jeroen Lenaers, Mylène Troszczynski

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

59	+
ALDE	Fredrick Federley, Gerben-Jan Gerbrandy, Anneli Jäätteenmäki, Carolina Punset, Frédérique Ries
ECR	Urszula Krupa, Rupert Matthews, Bolesław G. Piecha, Jadwiga Wiśniewska
EFDD	Piernicola Pedicini
ENF	Sylvie Goddyn, Joëlle Mélin, Mylène Troszczynski
GUE / NGL	Lynn Boylan, Stefan Eck, Anja Hazekamp, Kateřina Konečná, Estefanía Torres Martínez
PPE	Pilar Ayuso, Cristian-Silviu Buşoi, Birgit Collin-Langen, Angélique Delahaye, José Inácio Faria, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Jens Gieseke, Julie Girling, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Giovanni La Via, Jeroen Lenaers, Peter Liese, Norbert Lins, Miroslav Mikolášik, Alojz Peterle, Stanislav Polčák, Renate Sommer, Adina-Ioana Vălean
S&D	Nikos Androulakis, Biljana Borzan, Nessa Childers, Caterina Chinnici, Miriam Dalli, Seb Dance, Jytte Guteland, Karin Kadenbach, Jude Kirton-Darling, Susanne Melior, Rory Palmer, Massimo Paolucci, Pavel Poc, Christel Schaldemose, Damiano Zoffoli
Verts / ALE	Marco Affronte, Margrete Auken, Bas Eickhout, Benedek Jávor, Michèle Rivasi, Davor Škrlec

1	-
EFDD	Julia Reid

1	0
NI	Zoltán Balczó

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA

Hyväksytty (pvä)	15.5.2018
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 31 –: 3 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Pascal Arimont, Franc Bogovič, Mercedes Bresso, Steeve Briois, Andrea Cozzolino, Rosa D’Amato, Aleksander Gabelic, Ivan Jakovčić, Constanze Krehl, Sławomir Kłosowski, Louis-Joseph Manscour, Iskra Mihaylova, Andrey Novakov, Paul Nuttall, Younous Omarjee, Konstantinos Papadakis, Stanislav Polčák, Liliana Rodrigues, Fernando Ruas, Maria Spyraiki, Ruža Tomašić, Ramón Luis Valcárcel Siso, Matthijs van Miltenburg, Kerstin Westphal, Joachim Zeller
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Isabella Adinolfi, John Howarth, Ivana Maletić, Miroslav Mikolášik, Bronis Ropè, Davor Škrlec, Damiano Zoffoli
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Dariusz Rosati, Boris Zala

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
ASIESTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

31	+
ALDE	Ivan Jakovčić, Iskra Mihaylova, Matthijs van Miltenburg
ECR	Sławomir Kłosowski, Ruža Tomašić
EFDD	Isabella Adinolfi, Rosa D'Amato
GUE / NGL	Younous Omarjee
PPE	Pascal Arimont, Franc Bogovič, Ivana Maletić, Miroslav Mikolášik, Andrey Novakov, Stanislav Polčák, Dariusz Rosati, Fernando Ruas, Maria Spyraiki, Ramón Luis Valcárcel Siso, Joachim Zeller
S&D	Mercedes Bresso, Andrea Cozzolino, Aleksander Gabelic, John Howarth, Constanze Krehl, Louis-Joseph Manscour, Liliana Rodrigues, Kerstin Westphal, Boris Zala, Damiano Zoffoli
Verts / ALE	Bronis Ropė, Davor Škrlec

3	-
EFDD	Paul Nuttall
ENF	Steeve Brion
NI	Konstantinos Papadakis

0	0

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää